

# ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

## ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ- 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

( Ιωα. Ιβ' 1 – 18 )

Αγαπητοί μου αδελφοί, Κυριακή των Βαΐων, σήμερα και η εκκλησία μας φέρνει ενώπιόν μας μια λαμπρή υποδοχή. Αρχίζουν να πραγματοποιούνται αυτά που ο Κύριός μας προανάγγειλε στους μαθητές του, δηλαδή το «Ιδού αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα...» Και ενώ οι μαθητές του διεκδικούν πρωτοκαθεδρίες, βλέποντας τον Κύριο σαν ένα εθνικό ηγέτη που πρόκειται να αναδειχθεί σύντομα σε επίγειο βασιλέα, ο Κύριος μας τους ομιλεί για παράδοση, εμπτυσμούς, εμπαιγμούς, μαστιγώσεις και θάνατο, αλλά στο τέλος και για Ανάσταση.

Η χθεσινή ημέρα, με την ένδοξο Ανάσταση του αγαπημένου φίλου του Λαζάρου, έχει δώσει το έναυσμα για να φανερωθεί έτι περισσότερο η δύναμις που είχε ο προφήτης από τη Ναζαρέτ. Ο Κύριος μας, έξι ημέρες πριν από το Πάσχα των Ιουδαίων, βρίσκεται στη Βηθανία, στο σπίτι του φίλου του Λαζάρου, τον οποίο ανάστησε από τους νεκρούς. Και οι δύο αδελφές του Μάρθα και Μαρία διακονούν στο δείπνο που παρατέθηκε και μάλιστα η Μαρία θα πάρει πολύτιμο μύρο και θα αλείψει με αυτό τα πόδια του Ιησού και θα τα σκουπίσει με τα μαλλιά της. Η πράξη της αυτή θα ενοχλήσει τον μαθητή του Ιούδα, λέγοντας ότι θα μπορούσε, κάλλιστα, να πωληθεί το μύρο και τα χρήματα να δοθούν στους φτωχούς, αντί αυτής της σπατάλης. Δεν τον ένοιαζαν φυσικά οι φτωχοί, αλλά ήταν υπεύθυνος για τις οικονομίες της συνοδείας του Κυρίου μας και τις υπέκλεπτε. Ο Κύριος της Ζωής και της Ανάστασης θα δικαιολογήσει την ενέργεια αυτή σαν προετοιμασία πριν από τον ενταφιασμό του, σύμφωνα με τα έθιμα. Οι φτωχοί πάντοτε θα υπάρχουν, όμως τον Κύριο του Ουρανού και της Γης δεν θα

τον έχουμε πάντοτε σωματικά, εξήγησε. Η πράξη της Μαρίας ήταν μια εκδήλωση γνησίας και αληθινής αγάπης και ευγνωμοσύνης προς τον ευεργέτη της, γι' αυτό και επαινείται και επιδοκιμάζεται.

Είχαν έλθει, λοιπόν, πολλοί Ιουδαίοι στη Βηθανία, για να δουν όχι μόνο τον Ιησού, αλλά και τον αναστημένο Λάζαρο. Οι αρχιερείς ήθελαν να φονεύσουν και τον Λάζαρο, γιατί μετά τη νεκρανάστασή του πολλοί εκ των Ιουδαίων πίστευαν στον Ιησού.

Την επόμενη ημέρα ο λαός, ο οποίος μαζεύτηκε για την εορτή του Πάσχα των Ιουδαίων. Όταν έμαθαν, λοιπόν, ότι έρχεται ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα, πήραν κλαδιά φοινικιάς και βγήκαν να τον προϋπαντήσουν φωνάζοντας: « Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονομάτι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ». Ο Ιησούς βρήκε ένα μικρό γαϊδουράκι και εκάθισε πάνω σε αυτό. Έτσι, εκπληρώθηκε μια παλιά προφητεία που έλεγε: «μη φοβάσαι κόρη Σιών, ιδού ο βασιλέας σου έρχεται καθήμενος σε μικρό γαϊδουράκι». Όλα αυτά δεν τα καταλάβαιναν ούτε οι μαθητές του αρχικά και μόνο μετά, που δοξάσθηκε ο Κύριος, θυμήθηκαν ότι ήταν όλα γραμμένα και πραγματοποιήθηκαν στο πρόσωπο του διδασκάλου τους. Ο όχλος που τον συνόδευε, μαρτυρούσε ότι αυτός ανήστησε το Λάζαρο και γι' αυτό πήγαιναν πολλά πληθη για να τον συναντήσουν.

Αυτή η πάνδημη προϋπάντησις του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, με τα κλαδιά των φοινίκων και το «Ωσαννά» ήταν μια προεικόνιση της νίκης του Θεανθρώπου επί του Θανάτου με την εκ νεκρών Ανάστασή του.

Έτσι, υποδέκτηκαν οι Εβραίοι τον Χριστό, αγαπητοί μου αδελφοί, «προ εξ ημερών του Πάσχα». Εμείς πώς θα τον υποδεκτούμε; Ας προσπαθήσουμε φέτος να κάνουμε μια καλύτερη, αξιότερη και πιο πνευματική υποδοχή. Ας προσπαθήσουμε να αποδυθούμε τα παλαιά ενδύματα της αμαρτίας με μια ειλικρινή μετάνοια. Να πετάξουμε κάθε παλιά συνήθεια του παλαιού ανθρώπου

« συν ταις πράξεσι και ταις επιθυμίαις» και να τα στρώσουμε να περάσει ο Νικητής και Θριαμβευτής Χριστός. Και με μια ολοκληρωτική αλλαγή της ζωής μας να πάρουμε στα χέρια μας τα βάρη της νίκης, τις αιθαλείς πνευματικές αρετές, με τις οποίες θα νικήσουμε και εμείς τους δυνάστες της ζωής μας, το σαρκικό και κοσμικό φρόνημα αλλά και τον μισόκαλο διάβολο. Με άρρητη χαρά και αγαλλιάση θα πλησιάσουμε το μυστήριο της ζωής, το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας, αναφωνώντας και εμείς ως οι Παίδες το «Ωσσανά ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Θα υποδεκτούμε τον Κύριο τις άγιες ημέρες της Μ. Βδομάδας ευρισκόμενοι στις κατανυκτικές ακολουθίες των Παθών, αλλά και της Αναστάσεως. Με χαρμολύπη θα θρηνήσουμε βαθειά μέσα μας για τις πολλές μας αμαρτίες, τις οποίες ανέλαβε ο αναμάρτητος Κύριος μας με τα φρικτά πάθη του και τον επώδυνο και επονείδιστο σταυρικό Θάνατο, αλλά συγχρόνως η ψυχή μας θα χαίρεται, γιατί υπέρ ημών απέθανε και τελικά ανέστη ο Κύριος και το κεφάλαιο της σωτηρίας μας πήρε τέλος. Ο άνθρωπος έγινε και πάλιν τέκνον Θεού, ήρθε η συμφιλίωση και δρόμος της θεώσεώς μας άνοιξε.

Το πολύτιμο μύρο που περιμένει να ρίξουμε κι εμείς ως άλλη Μαρία στα πόδια του Κυρίου μας είναι η προσωπική μας κάθαρση από τα πάθη. Και τότε άρρητη ευωδία θα κατακλείσει τα κατάβαθα της ψυχής μας. Και με καθαρή την καρδιά θα καταξιωθούμε να δοξολογήσουμε την εκ νεκρών Ανάσταση του Κυρίου μας. Καλή Ανάσταση.

Πρωτοπρεσβύτερος Δήμος Δημοσθένους